

సంఘ జీవితం

మ. రుక్మిణి గోపాల్

“మిత్ర నీగో? ఇప్పుడు నీ వింతకీ ఏమేది ఇల్లు మార్చుమనేనా?”
 “మీకు తెలిసే ఉండేదా, తిరిగి వస్తాననుకు ప్రశ్నించటం?”
 “పెంకి సమాధానాలు చెప్పటం మట్టుకు మా బాగా తెలుసు. నీ కిప్పుడు ఇక్కడ వచ్చిన లోపేమిటి?”
 “మరీ రెడ్కోట్ల మొదలా? నేనీ ఉమ్మడి మట్టుకు భరించలేకుండా ఉన్నాను. తెల్లవారింది మొదలు చీపురు కట్టా, అలుకుగుడ్డగర్మించి గొడవే. ఏదో సామెత చెప్పిన మోస్తరుగా అత్త పోరు లేదు, మామపోరు లేదు, మధ్యన ఏళ్ళోపోవేమిటి? అయినా ఇటువంటి వన్నీ వస్తాయని నేను మొదటనే చెప్పాను మనకీ ఉమ్మడి వద్దని”

“నీవు చెప్పటానికేంలే, అసలు మన వాళ్ళకు సంఘజీవితమనేది తెలియదు. ఎంతసేపూ, మాపపమందూ కాలరాగ ఒక చోటే ఉండటం మూలాన్ని ఇతరులతో ఎలా గడుపుకోవాలో తెలియదు. మానవుడు ఒంటరిగా ఎప్పుడూ బ్రతకలేడు. మనకు జీవితంలో భిన్నాభిప్రాయాలు, విభిన్న స్వభావాలు గల అనేకమందితో పరిచయమాకుంది. అందుచేత గడుపుకోటం నేర్చుకోవాలి. అంటే కాని “నాకు ఎవరితోటి పడదు. ఒంటెత్తు రామలింగం లాగ నే నొక్కతైనే ఉంటాను” అంటే ఈ పట్టణాలలో ఎవరికీ కుదరదు.”

“మీరు చెప్పిందంతా బాగానే ఉంది. నేను కాదనను. కాని ఈ గడుపుకోవా

అన్నది ఇరుపక్షాల ఉంటే బాగానే ఉండును. కాని ఎంతసేపు ఒకళ్ళే గడుపుకోవాలంటే కష్టంకాదు. మీరు మామూలే ఉన్నారగా. అనవసరంగా ఎండుకు గొడవ అని ఎన్నివిధాల ప్రయత్నించినా గొడవ తప్పటంలేదు. అయినా ప్రయత్నించిన తరువాత ఒక్కళ్లు ఉండటం సాధ్యం కాకపోతే జంటగానే ఉండవచ్చు. కాని ప్రయత్నించకుండా మొదటినుంచి కూడా జంటగానే ఉండాలన్న ఈ వివరక సిద్ధాంతమేమిటి?”

“చేమయొక్క ఈ మాటలు వినేటప్పటికి రామానికి వినుగు, కోవ ము కూడా వచ్చాయి.

“నీ బుర్ర అంతవరకూనే పనిచేసిందన్న మాట. అసలు సంఘజీవితమనవలస చాలా లాభాలున్నాయి. దినకాలంలో చిన్న పిల్లల దగ్గర నించి ఏ కిండర్ గార్డెన్స్ తోనికో పంపించినవారు కాని ఇంటిలో కూర్చోపెట్టుకోరు. అందుచేత అప్పటి నుంచి కూడ వారికి సంఘజీవితం అలవడుతుంది. ఇక ఇక్కడ మన దేశంలోనో! అమ్మమ్మల పెంపకమానూ, వాయనమ్మల పెంపకమానూ. గారాం చేసి, పెంకితనం నేరపటం తప్ప ముందు జీవితంలో ఉపయోగపడేవి ఏమీ నేర్పరు. అందుచేతనే మన దేశ మిలా తగులడుతోంది.”

“నిజమే, మీ ఆశయాలోటి నేను తూర్తిగా ఏకీభవిస్తాను. కాని ప్రస్తుతం మన దేశ పరిస్థితులను మీరు గమనించటం లేదు. అక్కడ గడిపినట్లు మన దిక్కడ సంఘజీవితమును గడపలేము. అక్కడ ఒక కుటుంబమయొక్క గృహసంబంధమైన విషయాలలో ఇంకొక కుటుంబం అనవసరంగా కలుగచేసుకోదు. ఇక్కడ అలా కాదు. ఎంతమాత్రం తీరుబడి ఉన్నా ఇతరుల గొడవ! ఈ విధమైన వాళ్ళతో మనకు సంఘజీవిత మేమిటి?”

రామానికి ఆఫీసుకు టైమ్ అయిపోయింది. అందుచేత ఇక వాదన ఆపుచేసి త్వరగా భోజనం ముగించాడు. చేమ

ఇరుగూపారుగూ నలుగురితోనూ నర్దుకుంటూ పోతూ నమాజంలో కలిసి జీవించడం ఎలానూ తప్పదు. కాని నర్దుకు పోవాలనే భావం ఒకరికుండి మరొకరికి లేకపోతే జీవితం కష్ట భాజనమై పోతుంది. అలా సంఘ జీవితం ఏమిటి? జేంచెయ్యాలి?

ఇచ్చిన పానవిదా తీసుకుని ఆఫీసుకు వెళ్లిపోయాడు.

* * *
 చేమ పెళ్లయి ఆరు సంవత్సరాలైంది. కాని పెండ్లియన రెండు సంవత్సరాలకే రామం ఇంగ్లండు చదువుకు వెళ్లిపోయాడు. మాంజేండ్ల తరువాత తిరిగి వచ్చాడు. ఈ మాంజేండ్లలోను అతని జీవితంలో గొప్ప మార్పు కలిగింది. పాశ్చాత్య వాగ్వికలతల తని లోమలోమానికి అంటిపోయినవి. నాలుగు నెలలకంటే అతనికి బాంబాయిలో ఉద్యోగం వారికింది. ఒక స్నేహితునితో కలిసి బాయింటుగా ఒక ఇల్లు తీసుకున్నాడు. ఇద్దరు చెరోక వాటాలో ఉంటున్నారు.

చేమకు ఈ విధంగా బాయింటుగా ఇల్లు తీసుకోవటం మొదట్లో ఇష్టం లేకపోయింది కాని తప్పనిసరి అయింది. ఇంగ్లండు వెళ్లివచ్చిన తరువాత రామం దృష్టిలో “దేశ దౌర్యాగ్యాలలో” ముఖ్యమైంది ఇక్కడివాళ్లు సంఘజీవితమును గడుపులేక పోవుట అని తోచింది. అందుచేతనే చేమను ఎంత పోరినా దినక బాయింటుగానే ఇల్లు తీసుకున్నారు. అంటే కాక ఈ రెండు కుటుంబములకు ఒకే వంటయిల్లు, ఒకే చదువుకునే గది. ఒకచోట భోజనములు మొదలగు ఏర్పాట్లను చేద్దామని తలచాడు. కాని కొన్ని కారణాల చేత అది సాగలేదు. ఒకే నాకరును, ఒకే దానీ మనిషిని మాత్రం పెట్టగలిగేదు. దీర్దిక మధ్య మధ్య ఆ గృహిణుల చిన్న చిన్న తగవులకు కారణ మకనాగేరు. చేమకు, రామానికి మనసు మనసు అయితే కలిసింది కాని, మాటా మాటా కలవలేదు. ఈ బాయింటుకాపరం చేమకు ఎంత మాత్రం ఇష్టం లేదు. దానివల్ల లాభాలకంటే నష్టాలు ఎక్కువగా ఉంటాయని చేమ అభిప్రాయం. ముఖ్యంగా గృహసంబంధమైన అనేక విషయాలు రహస్యమైనవి, కానివి కూడ ఇతరులకు తెలియకూడదని ఆమె అభిప్రాయం. కాని కలసి ఉన్నప్పుడు ఇది జరగదని ఆమెకు తెలుసు.

శతమూలికాదిలేహ్యము
 లోహోద్రకసింధూరముతో సహా నేవించిన సమస్తగుణవ్యాధులు, ఎఱుపు తెలుపు మచ్చలు, బగ్గలు నపుంసకత్వము నివారించి వీర్యవృద్ధి, బలము, సరముల తటుత్వము కలుగజేయును. శ్రీ అముతుకూలలు, కుసుమరోగములు, నష్టసంతానము నివారించి మంచినంతానము కలుగజేయును. 40 దినములకు మందు రూ 18.
శ్రీ భుజంగరాజ్యై ద్య శాల
 తాళ్ళకవు, తూర్పు గోదావరి జిల్లా.

ఆమె ఇదిగోరకు ఇటువంటి ఘట్టాలు చాలా చూసింది. నలుగురు అమ్మలక్కలు మధ్యాహ్నం పూట పని తీరుబడి చేసుకుని, లేక పోతే కొన్ని పనులైనా వదిలేసి ఒకరింట్లో గుమిగుండతారు. అక్కడనుంచి ఇరుగు పొరుగుల ఇండ్లలోని విషయాలను గురించి చర్చ ప్రారంభిస్తారు. కావమ్మగారింట్లో ఎప్పుడో ఒకనాడు తప్పిడిచి రోజూ కూర ఒండుకొర్రు-ఆయన అట్టై సంపాదన పరుడు కాడట" అని అంటుంది ఒక స్థితి మంతురాలు. "వాళ్ళ రాజేశ్వరి, తండ్రి చూసిన సంబంధం చేసుకోవని నిక్కచ్చిగా చెప్పేసి, జానకమ్మగారి అబ్బాయి మగుసూధనరావునే చేసుకుంటానందిట, అంత అలా సిగ్గువిడిచి తండ్రితో ఎలా చెప్పింజే అమ్మ! నేనయితే చచ్చున్నా పోదును గాని అలాంటి సిగ్గుమాలిన మాట నోటి వెంట రానను" అని అంటుంది ఒక మానవతి. "విన్నావా?—వాళ్ళ సుభద్రమ్మగారి అమ్మాయిని పురుడువచ్చిన నెలలోపలనే మొగుడువచ్చి తీసుకు పోయాడుట, మాడోనెల వచ్చేవరకైనా అట్టి పెట్టలేదుట. కాలమహిమ!" అంటుంది ఒక జ్ఞానురాలు. ఈ చర్చలలో అప్పడప్పడు చిన్న చిన్న తగవులాటలు సంభవించి మన మాట నెగ్గింది కాదన్న ఉడుకు మెతుతినము, ఏడుపును నూచించు కళ్ళే ఎర్రదనము, ముక్కులోని పల్కుదనము మొదలగునవి సంభవిస్తాయి. ఆఖరికి "కావమ్మగారి కంతి చిన్నదా పెద్దదా" అను చిన్నవాదనలు పెద్దవాటి లోకి దారితీసి చూపులు, మాటలు లేక పోవడంలాకి పరిణమిస్తాయి.

ఈ ఘట్టములన్నీ చూస్తున్న హేమకు ఒకరితో ఇంటగా కలసిఉండటం నచ్చలేదు. ఇరుగు పొరుగు ఇండ్లకు వెళ్తినా లకు వెళ్టం కూడా ఆమెకు ఇష్టం లేదు. తీరిక సమయములలో చదువుకుంటూ కాలము గడిపేయటం ఆమె పద్ధతి. ఇంత మాత్రం చేత హేమ సంఘటివి కాదని, ఆమె ఇతరులతో కలసి మెలసి ఉండదని అనుకోకూడదు. ఆమె తోటివారితో చాలా సరదా గాను, చలాకీ గాను ఉంటుంది. అతి పరిచయం చేసుకుని, అనవసరపు గొడవలు తెచ్చుకోటం ఆమెకు నచ్చదు. ఒకప్పుడు ఆమె "చదువు లేని అజ్ఞానులతో కాని ఇటువంటి అనవసరపు గొడవలు రావని" తలచింది. కాని ఈ కొత్త ఇంటిలో కావరం పెట్టిన తరువాత ఆమెకి సంవేదనం తీరింది. ప్రక్కవాటాలో నున్న నారాయణరావు గారి భార్య- రాజేశ్వరి ఇంటరమిడియెట్ పాసయింది. అందుకే ఆమె చాల గర్వపడి

పోయేది. ఈ గర్వమునకు, ఆమెకున్న "స్వల్ప ఆస్తి" కూడ సాయపడింది. హిందీ వికారడ మాత్రమే పాసైన హేమ ఆమె దృష్టిలో విద్యాహేమరాలిలాగ కనపడేది. హేమ తలితండ్రులు సవాతనులగుటచే, ఆమెకు ఆంగ్లవిద్యను నేరిపింపలేదు. ఈ కారణముచేత రాజేశ్వరి హేమకంటె తా నధికురాల ననుకు నేది.

* * *

ఆనాడు రామం అఫీసుకు కలవు. అప్పడే వర్తం కురిసి వెలసింది. మధ్యాహ్నం చూడుగంట లయింది. హేమ కుంపటి అంటించి కాఫీకి నీళ్లు పడేసింది. రామం కూడ హేమతో విహా కబుర్లు చెప్పతూ వంటింట్లోనే కూర్చున్నాడు. నీళ్లు మరిగిన తరువాత డికాక్ కౌ వేసింది.

కుంపటి ఊరికే ఉండిపోతుందిగాదా, కూర పడేసి మరీ కాఫీ కలుపుదామని కూర తరగ నారంభించింది. కాఫీ సామానంతా కుంప టిదగ్గర అదివరకే రెడీగా పెట్టింది. ఇది చూసి రామం కాఫీకలవ నారంభించాడు. ఒక కప్పు తను తీసుకుని ఒకటి భార్య కిచ్చి, "చల్లారిపోతుంది త్వరగా తాగ" మన్నాడు. ఇదంతా తమ కంటింట్లో కూర్చొని కాఫీ కాస్తున్న రాజేశ్వరి చూచింది. రామం భార్యలోలాడని, ఆమెకు అన్నివిధాలా సాయంచేస్తాడనీ తలచింది. ఆమెకు ఇది చాలా విచిత్రంగా కనపడింది. ఆమాయకుడైన రామంమీద ఆవిధంగా అధికారం చెలాయిస్తున్న హేమ

(39-వ పేజీ చూడండి)



సంఘటితం

(17-వ పేజీ తరువాయి)

చర్య ఆమెకు ఎంతమాత్రం నచ్చలేదు. దీనికే సాయం తనకు తన భర్త అలా సాయంచేయకపోవటం కూడ ఆమెను చాలా బాధించింది. విదో విధంగా హేమ తప్పకు హేమకు తెలియపరచాలని ఆమె ఆనుకుంది.

ఆ సాయంత్రం పనులన్నీ అయిన తరువాత హేమ, రాజేశ్వరి కలిసి వరండాలో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పకోడం మొదలు పెట్టారు. మాటలసందడిలో రాజేశ్వరి అంది - "ఎనిమిదిన్నరకే వంట చేసేటప్పటికే నా తలప్రాణం తోకకు వస్తోంది. అందులో మావారికి ఎందులోను గడ్డిపరకంత లోటుకూడ రాకూడదు. ఆయన వంటింట్లోకి వచ్చేటప్పటికే కంచము, పీట, గాను రోడ్డిగా ఉండాలి." చెయ్యి ఊరుకోలేదు, కొంచెం, ఆ కంచం ఇలా పెట్టుకుందురూ! అంటే ఆ కంచం పెట్టుకుందుకు తొంభై సాధిస్తారు. ఎలాగా, మీ వారు ఆలాకాదు. కొంచెం సర్దుకుంటారు. ఇంచాకా, ఆయన కాఫీ కలిపి, ఆయన త్రాగి, మీ కివ్వటం మాస్తే నాకు చాలా ముచ్చటేసింది కాని మా అమ్మగారి మెత్తదనం చూసి రేపు వంటకూడా చేయిస్తారేమోనని భయంగా ఉంది."

రాజేశ్వరి మాటలు విన్నట్లుపట్టికే హేమకు చాలా కోపమొచ్చింది. రాజేశ్వరి ఎందుకీలా అంటోందో కూడా తెలుసుకుంది. "ఎలాగా మావారి పద్ధతి వేరు. మిగతా మొగవాళ్ళకి మరే, అడవాళ్ళని బానిసలా చూడాలని, ఏ మాత్రం లోటువచ్చినా సహించకూడదని ఇంటిపనులలో వారికి ఏమాత్రం సాయపడినా తమకి అవమానమని తలచే రకం కాదు. నే నద్దప్పవంతురాలిని కాబట్టే నాకు అటువంటి భర్త లభించాడు" అంది.

ఈ మాటలు విన్నట్లుపట్టికే రాజేశ్వరి ముఖం తెల్లబడిపోయింది. హేమ ఇలాంటి సమాధానం ఇస్తుందని మొదట ఆనుకోలేదు. ఇంక ఏమీ అనలేక ఒక కృత్రిమ కుండ హాసంతోటి తన భావాల్ని కప్పిపుచ్చింది. రాజేశ్వరికి అలా సమాధానం చెప్పినకే కాని ఆమె అన్న మాటలు హేమని చాలా బాధ పెట్టాయి. కాని ఈ సంగతిని ఆమె భర్తకు మాత్రం తెలియ చెప్పలేదు.

రాజేశ్వరి హేమ, వైకి నవ్వుతో చాలా సరదాగా మాట్లాడుకుంటున్నారే కాని అనేక విధములైన సంఘటనలచేత ఒకరి మీద ఒకరికి కావలసినంత స్వేచ్ఛం ఉంది.

ఆ యింటికి ఒకటే కుళాయి ఉంది. రెండు ఇళ్ళవారికి వాడుకునేందుకు అవే నీళ్లు. ఆ నీళ్ళ వాడకములో తరుచు ఇద్దరికీ కీచులాట జరిగేది. రాజేశ్వరికి ఇద్దరు పిల్లలు. వాళ్ళ ముసలి అత్త మామలు కూడ వాళ్ళ దగ్గరే ఉంటున్నారు. వాళ్ళ ఇంట్లో ఎక్కువ జనం ఉండుటచేత హేమకు ఎప్పుడు నీళ్లు తెచ్చుకుందామన్నా కుళాయి ఖాళీగా ఉండేది కాదు. ఈచిట్ట మాత్రం హేమకు భరించరానిదిగా ఉండేది. ఇంతే కాక రాజేశ్వరి కొంచెం బద్దకస్తురాలు. ఎంగిలి కంచాలు అవీ కుళాయి దగ్గర కడిగి ఆమెకుకులూ, తుక్కు అలా వదిలేసేది. ఇది చూస్తే హేమకు చాలా అసహ్యం వేసేది. హేమ స్వతహాగా ఎప్పుడూ కుళభంగా ఉంటుంది. ఇంటిని కూడ అలాగే ఉంచుతుంది. కుళాయి కింద బింద పెట్టుకుని నీళ్లు పట్టుకోవాలి అంటే ముందు కింద కుళభం చేసుకుని మరీ పట్టుకోవలసి వచ్చేది. ఒకటి రెండు సార్లు రాజేశ్వరితో అలా మెతుకులు పోయవద్దని చెప్పింది. రాజేశ్వరి విదో వంక చెప్పేది. "పిల్లాణ్ణి మంచమీద పడకొకటివచ్చాను. ఏడుపు వినిపిస్తే క్రిందకు పడిపోతాడని భయం వేసి పరుగెత్తికాను" అనీ, లేక పోతే "పిలి వంటింట్లో కళ్ళటం చూశాను. పాలు మూత లేకుండా క్రింద ఉన్నాయి. దాన్ని కొడదామని తొందరగా వెళ్లి

పోయాను. ఆ తొందరలో మర్చిపోయాను" అనీ అనేది. ఈ కారణాలు విన్న తరువాత హేమ ఇంకేమీ అనలేకపోయేది. అయినా ఇంకా గట్టిగా అని చెబులాట పెంచుకోటం హేమ కిష్టం లేదు. ఆ చెబులాటలు మొగాళ్ళవరకూ కూడా వెడతాయి. అక్కడి నుంచి ఫలానా ఆ విడవ మంచిది కాదని చెబులాడుతుందని అంతా అనుకుంటారేమోనని భయపడేది.

చోరలలకు తెలియని ఇటువంటి లోపాలు అనేకం ఉండేవి. రామంతో చెప్పితే లత్యుపెట్టేవాడు కాదు. "గడుపుకోటం నేర్చుకోలేని వాళ్ళు బ్రతుకు ఎక్కడి కల్లినా ఒకటే" నని విసుక్కునేవాడు. అంతే కాని ఆ గడుపుకోటం ఎలాగో అతను చెప్పలేకపోయేవాడు. పాపం, హేమ ఇంకేమీ చెయ్యలేక ఊరుకునేది.

ఒకనాడు నాకరు రాలేదు. హేమ ఉన్న వాటాకి కుళాయి చాలా దూరము. నాకరు రెండుపూటలా నీళ్లు తీసుకువచ్చి బాత్ రూమ్ లో నిలవచేసేవాడు. వాడు ఒక పూట రాకపోతే ఆ ఉన్న నీళ్ళతో ఎలాగో గడుపుకున్నాడు. కాని వాడు రెండవపూట కూడ రాలేదు. ఇంక నీళ్ళ మోత తప్పనిసరి అయింది. హేమ నీళ్లు తీసుకువచ్చి నింపటం మొదలుపెట్టింది. ఈ పనిలో రామంకూడ కొంత సాయపడ్డాడు. ఈ ఘట్టాన్ని చూచిన రాజేశ్వరి

బ ద రీ నా రాయణ (బ్రహ్మకపాతం)

దర్శించు యాత్రికులకు మంచి తరుణము.



లక్ష్మీ యాత్రా స్పెషల్

స్పెషల్ రైలుపెట్టెలో మా 4 వ ఉత్తర దేశయాత్రయిది.

4-4-52 వ రాజమండ్రినుండి బయలుదేరును

45 టే త్రములు

54 రోజుల ప్రయాణం

4000 మైళ్ళు భూప్రదక్షిణము

టిక్కెట్లు, 2 పూటలు భోజనము, వసతులతో సహా రు 295-0-0 మాత్రం. కొద్ది పట్టుమాత్రమే కాలీవున్నవిగాన త్వరగా మ 1 కి రు 45-0-0 పంపి నీటు రిజర్వ చేసుకొనవలెను.

పూర్తి వివరములకు యిదిగువ యుద్దేశుకు వ్రాయండి :

మేనేజరు : లక్ష్మీ వెస్, కంభంవారి నత్రంవీధి, రాజమండ్రి.

కునస్సులో విపరీతమైన బాధ ననుభవించింది. హేమను దప్పి పొడిచే సమయం ఎప్పుడు వస్తుందా అని కనిపెట్టుకుని కూర్చుంది.

ఒకనాడు రాజేశ్వరి హేమ, ఇద్దరూ కూటాడుకోటలో హేమ అంది- "మీ కంటే మాకు నీళ్లకు ఎక్కువ ఇబ్బంది. ఒక్క పూట నాకరు రాకపోతే చచ్చినట్లు అంతదూరం మోసుకెళ్లాలి." ఈ మాటలు వినేసరికి సమయం ఎప్పుడు వస్తుందా అని ఎదురుమాస్తన్న రాజేశ్వరి. - "నాకరు రాకపోయినా మీ కేమి ఘరవాలేదు. మీ ఆయనే మోస్తారు" అని చటుక్కున అనేసింది. ఈ మాటలకు హేమ చాలా నొచ్చుకుంది. ఆమె దీని కేమీ సమాధానం చెప్పలేకపోయింది.

ఆ రాత్రి భర్తతో హేమ, రాజేశ్వరి అన్న మాటలు చెప్పింది. ఆ మాటలు వినే

సరికి రామానికి తగనికోపం వచ్చింది. ముఖం కేపురించి, కళ్లు ఎఱ్రపడ్డాయి. అప్పుడతని ముఖం చూసి హేమకూడ చాలా భయపడి ఎదురు చెప్పినా అనుకుంది.

"ఆ మాటలు విని తగిన సమాధానం చెప్పకుండా ఊరుకున్నావా? రేపు ఆవిడతో "మీ మాటలకు ఆయనకు చాలా కోపం వచ్చింది, ఇంకొకసారి ఇటువంటి తెలివి తక్కువ మాటలంటే నారాయణరావు గారితో చెప్పానని, చెప్పమన్నారని" చెప్పి. నీ భర్తని అన్నండుకు సీకు ఏ మాత్రం, సిగ్గు, అభిమానమున్నా నీవు రేపు తప్పకుండా ఆవిడతో నే చెప్పవచ్చు చెప్ప" అని ముక్కుడిప్ప లెగరేస్తూ, కళ్లు మరింత పెద్దవి చేస్తూ (అసలే పెద్దవి) గుక్క తిప్పకోకుండా అన్నాడు.

"ఇది అంతా సంఘటితముయొక్క

లాభములు. అయినా సంఘటితమంటే నే ఆనేక విషయములలో ఉండొచ్చు. కాని నిత్యగృహకృత్యములలో కూడ ఎలాగ కుసురుకుంది?"

అందరి అభిప్రాయాలు ఎప్పుడూ ఒక్కలా ఉండవు. మనము మహదాశయములుగా పెట్టుకున్న కొన్నిటిని కొందరు అతి తుచ్చముగా భావిస్తారు. మనకు చెడ్డగా తోచిన కొన్నిటిని ఇతరులు మంచిగా భావిస్తారు. "ఇంటిగుట్టు లంకకు చేటు" అన్నట్లు ఇంకొకళ్లతో కలసి ఉంటే మన రహస్యాశేషి దాగవు. కేవలం వాళ్లకి తెలిసి అంతటితో పోవు. మరునాటికి జగ ద్విఖ్యాతాలవుతాయి "ఒకళ్ల ఇంట్లో జరిగే వాటితో మనకెందుకు గొడవ" అని ఊరుకునే స్వభావం మనలో లేదు. ఇటువంటి స్వభావాలు కేవలం చదువుకోని స్త్రీలలో మాత్రమే ఉంటాయని, వాళ్లు ఎంతసేలా ఎదుటవారింట్లో కూరను గురించి, వెనకవారింట్లో పప్పును గురించి మాత్రమే మూట్టాడుకుంటారని నే నింతవరకు అనుకుంటున్నాను. కాని ఈనాడు స్వానుభవం మీద ఈ విషయంలో చదువుకున్నవారు, చదువుకోనివారు కూడ ఒకటేనని తెలుసుకున్నాను. చదువుకున్న విజ్ఞానులు ఇక తమ చదువును ఎందుకు వినియోగపరుస్తారో! అయినా ఈ మాటలు రేపు ఆవిడతో ఏమని చెప్పను? "యాశాను కాబట్టి అన్నాను. నే నేమైనా అబద్ధమాణేనా! అయినా ఆయనని నే నేమి దూషించలేదు. పైగా మంచిపని చేస్తుండుకు సంబరపడ్డాను కూడాను" అంటుంది. ఇంకే మనమంటారు?

"అయినా ఇద్దరు ఆడవాళ్లు ఎక్కడ కూడితే అక్కడే గొడవ. మా మొగాళ్ల కిలాంటివేమీ ఉండవు."

"ఆ, ఆడవాళ్లను అంత తీసిపారయ్యకండి. ఇంటిపనులన్నీ మీరు నిర్వహిస్తున్నప్పుడు పనివాళ్లతోటి, ఇరుగు పొరుగు వాళ్లతోటి మీకూ గొడవలు వస్తాయి. ఇప్పుడవేవీ లేకుండా నీధి X ది లో కుర్చీలో కూర్చుంటారు. కాబట్టి గొడవలు లేవు. అయినా నీటిలో మీ మొగాళ్లు మట్టుకు ఏం తీసిపోయారు? మీలో మీకు ఉన్నాయి గొడవలు— "రా మా రావు అలాంటివాడని, నువ్వూరావు ఇలాంటివాడని" అవన్నీ మనసులో ఉంచుకుని పైకి 'హలో, అంటే హలో' అనుకుంటారు. మేమూ అంతే!"

రామం దీనికేమీ సమాధానం చెప్పలేదు. కాని ఆ మరునాటినుంచి ఇంకొక ఇల్లు చూడ సాగేరు. *



ఎదిగే పిల్లల సంక్షేమానికి ఆతి ప్రధానం
 పిల్లలు చురుకుగా, పుష్టికరంగా ఎదుగుటకు విటామిన్ లోపం పోటిలేని సాధనం రక్తక్షీణిత, విటమిన్ లోపం, అన్ని రకాల వీరసాళిలో బాధపడు వారికి ఇది మంచి టానిక్ గా పనిచేస్తుంది.

విటాఫెర్రిన్

ఉత్పత్తిదారులు:
 డి మైసూరి ఇండస్ట్రీయల్ & టెస్టింగ్ లాబరేటరీ లిడ్.
 మల్లేశ్వరం, బెంగుళూరు.



సెల్లింగ్ ఏజెంట్లు:
 బెస్ట్ అండ్ కంపెనీ లిమిటెడ్.
 పాస్ట్ బాక్స్ నం 63, మద్రాసు.